

POŠTUJEMO LI RAZLIKE MEĐU NAMA?

Cilj radionice: razvijati osvijestiti činjenicu da često nenamjerno kršimo ljudska prava i neravnopravno se odnosimo prema vršnjacima, podliježemo predrasudama i prihvaćamo loše društvene navike kao nešto što se podrazumijeva

Vrijeme: 45 minuta

Uzrast: 3.- 4. razred OŠ

Dimenzije GOO:

Ljudsko-pravna dimenzija

- ravnopravnost u odnosu na dob i spol te etničke, nacionalne, vjerske, rasne i druge razlike
- općeprihvaćena pravila i pravne norme kao instrumenti zaštite prava učenika
- suzbijanje ponižavajućeg i nepoštenog ponašanja

Potreban pribor: papir za plakat, flomasteri, omotnice sa opisima odnosa, računalo i LCD projektor za projekciju spota Marka Willsa - Don't Laugh At Me, listić s tekstem pjesme

Provođenje radionice:

1. Započeti razgovor o načinu odabira prijatelja. Učenici će objasniti što im je važno kad biraju one s kojima će se družiti.

Sve što navode jedan učenik ili učitelj bilježe na pripremljeni plakat.

2. Učenici se podijele u četvorke. Voditelj skupine uzima omotnicu u kojoj je napisan problem koji će biti tema razgovora skupine. Nakon rasprave u skupinama, odluku o načinu rješavanja grupa će prezentirati ostalim učenicima.

KAKO ĆETE POSTUPITI?

PROBLEMI:

- a) Tamara je tvoja prijateljica. Izvrsno se slažete, razumijete i rado se družite. Tvoji poznanici i prijatelji ne žele Tamaru u vašem društvu. Rugaju joj se jer je malo deblja. Ti bi se družio/la i s Tamarom i s ostalima.
- b) Marko je iz siromašne obitelji. Živi samo s majkom i četvero braće. Ne može si priuštiti niti modernu garderobu, a niti skupe igračke. S njim često razgovaraš i puno ti znače ti trenutci. Pozoveš ga na rođendan, a ostali gosti šapuću o Marku i njegovom skromnom daru koji ti je donio. Ti si domaćin/ica.
- c) Za vrijeme velikog odmora otvaraš vrećicu sa sendvičem koji ti je mama pripremila za jelo. Sendvič ti se ne sviđa i odlučiš ga baciti u smeće. Vidio/la si da je djevojčica iz tvoga razreda uzela sendvič iz koša i spremila ga u torbu.
- d) Ana je dobila aparatić za zube. Nekoliko učenika ismijavaju je i govore razna ponižavajuća imena.
- e) Tvoje društvo čini petero djece. Jednom od vas ne sviđa se Marko i nagovara vas da se niti vi ne družite s njime.
- f) Ana vas nagovara da nakon škole ne odete odmah kući nego da odete u park i poigrate se. Predlaže da kažete roditeljima da vas je učiteljica ostavila još jedan sat. Ivo se suprotstavi i ode kući. Ana zbog toga traži od vas da se više ne družite s Ivom i prijeti ako ga podržite da se više niti s vama neće družiti.
- g) Na putu kući, dječaci i djevojčice iz tvog društva vrijeđaju mlađeg učenika vaše škole. Govore mu razne ružne riječi, jedan mu postavi nogu i ovaj padne. Počne plakati, a tvoji prijatelji pucaju od smijeha.

3. PREZENTACIJA UČENIČKIH RADOVA

Skupine prezentiraju svoja razmišljanja. Ostali učenici imaju pravo iznijeti vlastite komentare na probleme ili načine rješavanje tih problema.

Cilj je da učenici osvijeste da su ovo primjeri kršenja dječjih prava, slučajevi koji se događaju u dječjim društvima i da je nužno da svaki član skupine javno istupi i založi se za prava obespravljenog ako se nađe u takvoj situaciji.

4. ZAJEDNIČKO DONOŠENJE OPĆEG PRAVILA PROTIV DISKRIMINIRANJA BILO KOJE VRSTE

Učenici gledaju pripremljeni spot: Nemoj mi se smijati

<https://www.youtube.com/watch?v=FVjbo8dW9c8>

Svaki učenik dobit će prevedeni tekst pjesme koju su napisali Steve Seskin i Allen Shamblin.

Kratkim razgovorom usporedit će svoja razmišljanja s porukom ovog spota.

Razrednu poruku protiv diskriminiranja bilo koje vrste učenici zajednički ispisuju na plakat koji su započeli pisati na početku radionice.

Nemoj mi se smijati

Ja sam maleni dječak s naočalama,
onaj kojeg zovu štreberom.
Ja sam malena djevojčica
koja se nikada ne smije
jer ima aparatić za zube.
Ja sam onaj koji zna što znači
zaspati u suzama.
Ja sam ono dijete koje ćeš
sresti na svakom igralištu,
dijete koje uvijek zadnje biraju za igru.

Ja sam maloljetna majka,
ona koja pokušava živjeti
sa svojom prošlosti.

Ne morate mi biti prijatelji,
no, je li previše tražiti
da mi se ne smijete,
da me ne zovete
podrugljivim imenima,
da ne uživajte u mojoj boli?
U Božjim očima svi smo isti.
Jednoga dana
svi ćemo imati savršena krila.
Zato nemojte mi se smijati!

Ja sam onaj bogalj na uglu ulice,
onaj kojeg pogledaš ispod oka.

Znaš li da ja nikada ne bih odabrao
stajati na tom uglu da imam što za jesti?
I nemoj misliti da ne vidim
kako me izbjegavaš pogledati.
Izgubio sam ženu i sina jednog dana
kada je netko prošao na crveno.
Toga dana kada sam ih položio u zemlju
izgubio sam razum.
Danas držim ovaj komad kartona
i kao da sam na čekanju.
Zato, nemoj mi se smijati,
ne zovi me podrugljivim imenima,
ne uživaj u mojoj boli.
U Božjim smo očima svi jednaki,
I jednom ćemo svi imati savršena krila.
Zato, nemoj mi se smijati.

Ja sam debeo,
ja sam mršav,
ja sam nizak,
ja sam visok,
ja sam gluh,
ja sam slijep,
No zar nismo svi?

Autor radionice: Karmen Hlad

